

УДК 619:616.98:579.852.1(477.74)

Іовенко А.В., к.вет.н., доцент ©
Одеський державний аграрний університет

ЕПІЗООТОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ СИБІРКИ ТВАРИН У ПІВДЕННИХ РАЙОНАХ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У статті висвітлена епізоотична ситуація з сибірки у південних районах Одеської області (Татарбунарський, Болградський, Кілійський, Ренійський та Ізмаїльський). На території цих районів нараховується 44 стаціонарно неблагополучних щодо сибірки пункти, які всі є старими.

Останній випадок сибірки був зареєстрований в 1996 році в Ізмаїльському районі.

За період з 1975 по 2014 рр. на території південних районів області захворіло 11 сільськогосподарських тварин, таких як велика та дрібна рогата худоба.

У структурі захворюваності тварин на сибірку переважає дрібна рогата худоба.

Ключові слова: сибірка, зооноз, епізоотологічний моніторинг, епізоотична ситуація, велика рогата худоба, дрібна рогата худоба, стаціонарно неблагополучний пункт, Одеська область, комплексний епізоотологічний метод дослідження, старий стаціонарно неблагополучний пункт, структура захворюваності

УДК 619:616.98:579.852.1(477.74)

Іовенко А.В.
Одесский государственный аграрный университет

ЭПИЗООТОЛОГИЧЕСКИЙ МОНИТОРИНГ СИБИРСКОЙ ЯЗВЫ В ЮЖНЫХ РАЙОНАХ ОДЕССКОЙ ОБЛАСТИ.

В статье освещена эпизоотическая ситуация по сибирской язве в южных районах Одесской области (Татарбунарский, Болградский, Килийский, Ренийский и Измаильский). На территории этих районов насчитывается 44 стационарно неблагополучных по сибирской язве пункта, которые все являются старыми.

Последний случай сибирской язвы был зарегистрирован в 1996 году в Измаильском районе.

За период с 1975 по 2014 гг. на территории южных районов области заболело 11 сельскохозяйственных животных, таких как крупный и мелкий рогатый скот.

В структуре заболеваемости животных сибирской язвой превалирует мелкий рогатый скот.

Ключевые слова: сибирская язва, зооноз, эпизоотологический мониторинг, эпизоотическая ситуация, крупный рогатый скот, мелкий рогатый скот, стационарно неблагополучный пункт, Одесская область,

комплексный эпизоотологический метод исследования, старый стационарно неблагополучный пункт, структура заболеваемости

UDC 619:616.98:579.852.1(477.74)

Iovenco A. V.
Odessa State Agrarian University

EPIZOOTOLOGICAL MONITORING OF ANTHRAX IN THE SOUTHERN DISTRICTS OF ODESSA REGION

In the article the epizootic situation by anthrax in the southern districts (Tatarbunarskyi, Bolhradskyi, Kiliyskyi, Reniyskyi and Izmailskyi) of Odessa region are illustrated. There are 44 stationary bad anthrax points in the area of these districts they are all old.

Last case of anthrax was registered in Izmailskyi district, 1996.

For the period of 1975-2014 on the area of southern districts of region 11 agricultural animals such as cattle and small cattle was ill.

In the structure of sick rate of animals by anthrax small cattle prevail.

Key words: *anthrax, zoonosis, epizootological monitoring, epizootic situation, cattle, small cattle, stationary bad point, Odessa region, complex epizootological method of investigation, old stationary bad point, structure of sick rate*

Вступ. Сибірка – одна з особливо небезпечних зоонозних інфекцій, яка реєструється в багатьох країнах світу.

Територія України не є вільною від цієї хвороби, у тому числі і південний регіон [1,2]. У літературних джерелах автори вказують, що південні райони Одеської області є одними з неблагополучних щодо сибірки [3,4]. Тому **метою** роботи було провести епізоотологічний моніторинг сибірки саме у цих районах області.

Матеріал та методи досліджень.

Матеріалом були:

- каталог стаціонарно неблагополучних щодо сибірки пунктів на території Одеської області;

- акти епізоотологічного обстеження неблагополучних пунктів.

При вивченні епізоотичної ситуації користувались комплексним епізоотологічним методом [5].

Результати досліджень. До південних районів Одеської області належать 5 районів: Татарбунарський, Болградський, Кілійський, Ренійський та Ізмаїльський.

На території цих районів за період з 1920 по сьогодні зареєстровано 44 стаціонарно неблагополучних пункти (табл.1), найбільша кількість яких в Ізмаїльському районі – 12, а найменша – в Ренійському (3). Всі пункти є старими, тобто останній випадок сибірки у них був зареєстрований 18 і більше років тому.

Таблиця 1

Наявність стаціонарно неблагополучних щодо сибірки пунктів у південних районах Одеської області

№ п. п.	Район	Кількість неблагополучних пунктів
1.	Болградський	11
2.	Ізмаїльський	12
3.	Кілійський	11
4.	Ренійський	3
5.	Татарбунарський	7
6.	Всього	44

Таблиця 2

Структура захворюваності тварин на сибірку в південних районах Одеської області (1975-2014рр.)

Захворіло тварин	Велика рогата худоба		Дрібна рогата худоба	
	голів	%	голів	%
11	5	45,5	6	54,5

Останній випадок сибірки був зареєстрований в 1996 році в Ізмаїльському районі.

У структурі захворюваності тварин на сибірку в цих районах переважає дрібна рогата худоба (табл.2).

Висновки.

1. На території південних районів Одеської області зареєстровано 44 неблагополучних пункти.

2. У структурі захворюваності тварин на сибірку переважає дрібна рогата худоба.

Література

1. Трач Ю.В. Сибірка – небезпека в усі часи // Ветеринарна медицина України. – 2010. - №11. – С.12.

2. Мельник П. І. Сибірка // Ветеринарна медицина України. – 2010. - №8. – С.17.

3. Некоторые вопросы эпизоотологии ящура, сибирской язвы и бешенства на юге Украины / Измайлов И. А., Федотов Н. И., Атамась В. А. и др. // Заразные и незаразные заболевания сельскохозяйственных животных на юге Украины: Сб. науч. тр. – Одесса, 1974. – С. 8 – 9.

4. Іовенко А.В. Неблагополуччя південного регіону України з сибірки// Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Одеса, 2004. – Ч. 1. С.86-94.

5. Джупина С. И. Методы эпизоотологического исследования и теория эпизоотического процесса. – Новосибирск: Наука. Сиб. отд-ние, 1991. – С. 39 – 41.

Рецензент – д.б.н., професор Куртяк Б.М.